

Arrest

nr. 309 386 van 8 juli 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 20 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 mei 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 juni 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. BOHLALA *loco* advocaat E. MASSIN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 15 juni 2023 een verzoek om internationale bescherming in. Zij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 4 december 2023.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 12 februari 2024 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de thans bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een staatsburger te zijn van Ethiopië geboren te Bahir Dar, gelegen in Amhara regio. U bent van Tigrayan origine. U maakte uw middelbare studies af in Bahir Dar. U studeerde vervolgens drie jaar, van 2012 tot 2014, aan de universiteit van Gondar, eveneens in Amhara regio. U studeerde af in toerisme

management. U keerde vervolgens terug naar Bahir Dar om er nog een jaar te verblijven. U werkte er in een hotel en bij een reisagentschap. U ging daarna, in 2016, naar Addis Abeba op bezoek maar slaagde er in ginds een job te vinden. U werkte er op de luchthaven voor ICAS (International Cargo and Aviation Service). U werkte er als bediende die de passagiers begeleidt. Op 15 april 2017 bent u getrouwd in Bahir Dar. Uw man is van Amhara etnie. Zijn familie maakte een probleem van uw Tigrayan-achtergrond en in 2019 gingen jullie uit elkaar. Jullie hebben één zoon samen, N. Z. G., geboren op (...) 2018. Hij verblijft bij uw zus in Addis Abeba. In maart 2021 werd u opgepakt en bleef u 2.5 dagen gedetineerd. U werd beschuldigd samen te werken met een individu die het land had verlaten. U verklaart op een zwarte lijst te staan omdat u er van verdacht wordt deze persoon te hebben geholpen het land te verlaten. Bij uw vrijlating kwamen agenten met u mee om uw huis te doorzoeken. U werd eveneens geschorst op uw werk. In juni 2021 vond opnieuw een huiszoeking bij u plaats. Een paar dagen later ontving u een oproepingsbrief. U diende zich twee dagen later aan te melden in een politiekantoor. U ging hier niet op in en besloot nog dezelfde dag onder te duiken en ging bij uw zus. U verbleef iets langer dan een maand bij uw zus. Omdat er huiszoekingen plaatsvonden in de buurt van uw zus ging u vervolgens bij uw schoonzus wonen. U verliet Ethiopië in oktober 2021. U kocht een vals Ethiopisch paspoort met een visum voor Turkije en reisde hiermee naar Turkije. U deed beroep op uw connecties binnen de luchthaven om de controles te passeren. Van Turkije ging u verder naar Griekenland. U verklaart op uw reisroute, tussen Turkije en Griekenland seksueel aangerand te zijn geweest. U reisde verder naar België en diende op 15 juni 2023 een verzoek tot internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u een kopie van volgende documenten neer: uw identiteitskaart, uw geboortecertificaat, uw middelbaar diploma, uw bachelordiploma, een attest van uw werkgever, foto's op uw werkplek, de identiteitskaart van uw vader, de identiteitskaart van uw moeder, het paspoort van uw vader, een medisch attest met betrekking tot uw ziekenhuisopname en een psychologisch attest.

De notities van het persoonlijk onderhoud werden u bezorgd op 02 januari 2024.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen voor vervolging omwille van uw etnische afkomst. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u op heden een dergelijke vervolging dient te vrezen.

U situeert het begin van uw problemen in maart 2021, op dat moment werd u opgepakt tijdens uw werk (notities persoonlijk onderhoud (verder NPO) p.21). U verklaart voordien nooit enige problemen te hebben gekend en ook geen andere problemen te hebben gekend dan de aangehaalde feiten (NPO p.17 en p.21). U kadert uw problemen louter binnen uw etnische afkomst, u geeft aan dat er een excuus werd gezocht om u omwille van uw etnie te arresteren (NPO p.25). Echter, op heden kan niet langer worden aangenomen worden dat u louter omwille van uw etnische afkomst nog steeds zou geïdoleerd worden. Het loutere gegeven dat u tot de Tigray etnie behoort, volstaat niet om aannemelijk te maken dat u bij een terugkeer naar Addis Abeba zou dreigen te worden geïdoleerd of vervolgd. Uit de COI Focus "Ethiopië. De situatie van Tigreërs in Addis Abeba", d.d. 23 juni 2023 (beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/de-situatievan-tigreers-addis-abeba>) blijkt dat de vijandelikheden in de noordelijke regio Tigray die startten in november 2020 gepaard gingen met repressie en arrestaties van Tigreërs in de rest van het land. Na de opheffing van de noodtoestand eind februari 2022 normaliseerde de situatie voor Tigreërs buiten de regio Tigray in Ethiopië. Een groot aantal van de gedetineerde Tigreërs werd in de loop van 2022 vrijgelaten. Op 2 november 2022 tekenden de federale regering van Ethiopië en het Tigray People's Liberation front (TPLF) een vredesovereenkomst, gevolgd door een uitvoeringsovereenkomst, en op 22 maart 2023 werd het TPLF van de lijst van terroristische organisaties verwijderd. Verder blijkt dat hoewel de situatie van Tigreërs in de hoofdstad verbeterd is, veel Tigreërs als gevolg van de jarenlange anti-Tigray-propaganda en het oorlogsgeweld de staat wantrouwen en een laag profiel aanhouden, zij nog de economische gevolgen kunnen dragen van de maatregelen waaraan zij werden onderworpen tijdens het conflict en moeilijkheden kunnen ondervinden bij het regelen van administratieve zaken. Midden 2023 is er evenwel geen sprake meer van massale arrestaties van Tigreërs in de hoofdstad Addis Abeba of van nieuwe discriminerende maatregelen. Uit de beschikbare informatie blijkt aldus dat er geen aanwijzingen zijn van een situatie waarin Tigreërs in Addis Abeba systematisch worden vervolgd omwille van hun etnie. Uzelf brengt evenmin informatie aan waaruit dit zou blijken. Het loutere feit dat u Tigray bent is onvoldoende om een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in uw hoofdte aannemelijk te maken. Een individuele beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming dringt zich dan ook op. Het komt aan u toe om concrete, op uw persoon betrokken, elementen of feiten aan te

reiken waaruit zou blijken dat u persoonlijk omwille van uw etnische afkomst als Tigray dreigt te worden geïdendeerd of vervolgd, alwaar u in gebreke blijft.

Uw verklaringen en de door u aangehaalde feiten zijn niet van die aard dat hieruit dergelijke persoonlijke elementen blijken. Hoewel het Commissariaat geenszins betwist dat de door u ondergane vervolgingsfeiten in uw land van herkomst hoogst onaangename ervaringen waren, dient er te worden opgemerkt dat deze gebeurtenissen te situeren vallen in de specifieke context en specifieke tijdsspanne van het Tigray conflict waar algemene arrestaties gebeurden in het teken van deze oorlog in Tigray – of in aanloop naar deze oorlog. Zoals hierboven aangehaald wijst de algemene landeninformatie echter uit dat er in Addis Abeba geen sprake meer is van massale willekeurige arrestaties (op basis van de Tigray etniciteit). Uw aangehaalde arrestatie in uw land van herkomst wordt bijgevolg niet in twijfel getrokken, maar uw hieraan gelinkte vrees wordt niet langer actueel geacht. Daarenboven dient opgemerkt dat de door u beweerde arrestatie en detentie gedurende 2.5 dagen niet van een zodanige ernst zijn dat het loutere feit dat u deze vervolging zou hebben ondergaan kan beschouwd worden als zodanig ernstig dat dit een terugkeer naar Ethiopië zou belemmeren. Immers, wat betreft de door u beweerde detentie door de Ethiopische autoriteiten, dient vastgesteld dat u verklaarde, tijdens uw werk op de luchthaven, te zijn meegenomen naar de op de luchthaven voorziene detentieruimte voor ondervraging, en vastgehouden te zijn geworden gedurende 2.5 dagen, waarna u opnieuw in vrijheid werd gesteld (NPO p. 26). U werd er gevraagd naar uw relatie met de persoon die het land had verlaten, waarom jullie hem hielpen en of jullie informatie doorgaven. Op geen enkel moment maakte u gewag van enige slechte behandeling in het kader van deze detentie. Nadien werd u, zonder voorwaarden, opnieuw in vrijheid gesteld (NPO p. 26-27). Dit gegeven zijnde, kan enkel besloten worden dat u gedurende 2.5 dagen werd vastgehouden door de Ethiopische autoriteiten in het kader van een ondervraging, en u nadien zonder meer opnieuw in vrijheid werd gesteld. Deze feiten getuigen niet van een zodanige ernst dat dit op zich beschouwd kan worden als reden om u internationale bescherming toe te kennen. U brengt geen elementen aan waaruit zou blijken dat u alsnog geïdendeerd zou worden door de Ethiopische autoriteiten. Zo verklaart u allerminst politiek geëngageerd te zijn. U had geen activiteiten naast uw werk. U was allerminst betrokken bij enige politieke activiteiten. U was niet politiek actief, zelfs geen sympathisant voor een bepaalde partij of beweging, en nam nooit deel aan enige protesten, manifestaties of politieke activiteiten (NPO p.8-9). U verklaart op een zwarte lijst te staan met mensen die hulp bieden om anderen het land te doen verlaten (NPO p.21), maar tegelijkertijd geeft u aan dat niet enkel u maar al uw collega's van Tigrayan origine op deze manier geïdendeerd werden en dit louter als een excuus werd gebruikt om jullie te arresteren (NPO p.24-25). Gezien bovenstaande vaststellingen omtrent de huidige situatie van mensen van Tigrayan origine in Addis Abeba kan niet worden aangenomen dat dit actueel nog een risico inhoudt. Ook uw verdere verklaringen wijzen er niet op dat actief naar u gezocht zou worden. Vooreerst bent u niet op de hoogte van de identiteit van degene waarvan u werd beschuldigd het land te hebben helpen verlaten (NPO p.25-26). Niet alleen is dit eerder onwaarschijnlijk aangezien u verklaart gedurende 2.5 dagen over deze persoon te zijn ondervraagd, het toont eveneens aan dat u geen persoonlijke band met deze persoon onderhoudt en om deze reden verdere vervolging zou kunnen vrezen. Daarenboven geeft u niet aan dat actief naar u gezocht werd in de maanden dat u nog in Ethiopië verbleef. Na uw oproeping geeft u geen blijk van verdere pogingen om u te bereiken. U weet niet of er al dan niet een tweede oproeping werd verstuurd nadat u niet was ingegaan op deze eerste oproeping (NPO p.23). Noch weet u aan te tonen of daarna nog naar u gezocht werd. U verklaart dit niet opgemerkt te hebben en verwijst enkel naar het feit dat ook andere van uw collega's werden gearresteerd (NPO p.23). U weet derhalve geen redenen aan te halen waarom u op heden bij een terugkeer naar Addis Abeba nog steeds geïdendeerd zou worden. Uit uw verklaringen blijkt eveneens dat van u verwacht kan worden dat u zich opnieuw in Addis Abeba weet te vestigen. U woont en werkt sinds 2016 in Addis Abeba (NPO p.6). U woonde er alleen en omschrijft uw leven van voor de oorlog als goed (NPO p.7). Daarnaast beschikt u er over een uitgebreid netwerk. Uw zus M. woont eveneens al tien jaar in Addis Abeba, heeft er haar eigen gezin en kende er geen problemen (NPO p.17-18). Bovendien verblijft ook uw zoon bij uw zus (NPO p.11). Ook uw moeder zou momenteel in Addis Abeba verblijven (NPO p.14). Hieruit kan dan ook worden afgeleid dat u er over een voldoende uitgebreid netwerk beschikt. Gezien uw profiel, een volwassen, gezonde en hoogopgeleide vrouw met een uitgebreid netwerk en kennis van de stad, kan er worden van uit gegaan dat u bij een eventuele terugkeer, zich opnieuw zou kunnen vestigen in Addis Abeba. Waar u verwijst naar psychologische problemen waardoor u zich niet opnieuw in Ethiopië zou kunnen vestigen volstaat dit niet om u om die reden internationale bescherming toe te kennen. U verklaart door wat u meemaakte in Ethiopië en onderweg naar Europa psychologische hulp nodig te hebben, dewelke niet beschikbaar zou zijn in Ethiopië (NPO p.28). De door u geattesteerde mentale problemen zijn niet van die aard dat zonder meer beschouwd zou kunnen worden dat een terugkeer naar Ethiopië ernstige schade in uw hoofd zou kunnen veroorzaken. Uw psycholoog stelt dat u symptomen vertoont die kunnen wijzen op PTSD en u er baat bij heeft zich in een veilige omgeving te bevinden. Uit de neergelegde attesten blijkt geen dermate kwetsbaarheid dat iemand met uw profiel er niet in zou slagen zich in Addis Abeba te weten handhaven. In deze dient er opnieuw op gewezen dat uit bovenstaande blijkt dat u op een ondersteunend netwerk in Addis Abeba kan rekenen. Tenslotte dient eveneens worden gewezen op het gegeven dat een medische problematiek op zich geen reden is tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Om een verblijfsrecht o.b.v. deze medische problematiek aan te vragen, dient u hiertoe de geëigende procedure te volgen. Dit is een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de

Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou zijn bevoegdheid overschrijden indien het hier uitspraak over zou doen.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Uw identiteitsdocumenten en deze van uw ouders tonen uw identiteit aan, een gegeven dat in deze niet wordt betwist. De documenten omtrent uw opleiding en uw tewerkstelling zijn ook niet van die aard dat zij uw vrees voor vervolging kunnen aantonen. Ook deze worden in onderhavige beslissing niet in vraag gesteld. Zoals geargumenteed volstaat uw etnische afkomst in de huidige context niet om te stellen dat u louter op deze basis vervolging dient te vrezen bij een terugkeer naar Ethiopië. Uw documenten omtrent uw medische en psychologische toestand weten – zoals eveneens hierboven geargumenteed – deze beoordeling niet te wijzigen.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 02 januari 2024. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 1 A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet. Tevens wijst zij op de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) alsook op de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en voert zij aan manifeste appreciatiefout aan.

Verzoekster geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing en tracht deze omstandig te weerleggen.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekster daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier

die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoekster om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van haar verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoekster aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoekster samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*

- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

2.2.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt.

In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

2.2.4. Wat betreft de bijzondere procedurele noden, kan worden gewezen op volgende motieven in de bestreden beslissing:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekster betoogt wel degelijk een kwetsbaar profiel in de zin van de Vreemdelingenwet te hebben aangezien zij het slachtoffer was van seksueel geweld tijdens haar migratiereis. Ze wordt momenteel begeleid door een psycholoog en heeft tevens in dit verband een document ingediend bij het CGVS, aldus verzoekster. Verzoekster wil er ook op wijzen dat zij, sinds zij de negatieve beslissing van het CGVS heeft gekregen, moeite heeft met slapen en zelfs bijzonder sombere gedachten heeft over haar toekomst. Een terugkeer naar Ethiopië is volgens verzoekster ondenkbaar en alleen al de gedachte daaraan doet haar diep in angst leven. Verzoekster concludeert dat verweerder rekening had moeten houden met dit kwetsbare profiel en zijn vereisten dienovereenkomstig moeten vaststellen.

Hoewel verzoekster bij de DVZ en op het CGVS meldde begeleid te worden door een psycholoog alsook een psychologisch attest neerlegde moet de Raad evenwel vaststellen dat hieruit in casu geenszins blijkt dat verzoekster ten tijde van haar interview bij de DVZ of tijdens haar gehoor op het CGVS in de onmogelijkheid verkeerde of verhinderd was gedegen en volwaardige verklaringen af te leggen.

De Raad merkt hierbij op dat de in het psychologisch attest opgesomde symptomen uitsluitend zijn gebaseerd op verzoeksters eigen verklaringen en uit het voorliggend attest en de diagnose dat zij symptomen vertoont van PTSD niet kan blijken dat de daarin gedane vaststellingen en gevormde mening behalve op verzoeksters eigen verklaringen ook op andere, objectieve vaststellingen zijn gebaseerd. Verzoekster legt geen stavingstukken neer waaruit blijkt dat zij aan enig neuro-psychologisch onderzoek werd onderworpen.

Er dient benadrukt te worden dat in casu uit de voorliggende elementen en stukken geenszins kan wordt vastgesteld dat verzoeksters psychologische staat een impact zou hebben gehad op haar vermogen om aan de asielprocedure deel te nemen, te meer uit het verloop van het persoonlijk onderhoud niet kan vastgesteld worden dat er zich problemen voordeden en verzoekster concreet en omstandig kon antwoorden op de vragen en haar vluchtrelaas uitgebreid heeft uiteengezet zonder bijkomende opmerkingen op het einde van zijn onderhoud alwaar zij aangaf dat het gehoor goed is verlopen (persoonlijk onderhoud, p. 30). Verzoekster werd overigens uitdrukkelijk gevraagd of er iets anders was dat gedaan kon worden om haar meer comfortabel te maken nadat zij vroeg om haar advocaat voor haar te plaatsen en werd ook uitgelegd dat wanneer het moeilijk wordt voor haar of moeilijk wordt om haar te concentreren zij dat kon proberen uit te leggen; ook werd zij reeds een eerste pauze gegeven op haar verzoek en daarna kreeg zij ook een iets langere pauze op initiatief van het CGVS (persoonlijk onderhoud, p. 3, 17, 20). Uit niets in de weergave van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoekster niet in staat was om op adequate wijze haar vluchtmotieven uiteen te zetten en volwaardig deel te nemen aan de asielprocedure.

Bovendien maakte verzoekster in het kader van de vragenlijst “bijzondere procedurele noden” geen gewag van enige problemen die het vertellen van haar verhaal of haar deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken (vragenlijst ‘bijzondere procedurele noden’ van 11 juli 2023).

De Raad stelt verder vast dat noch uit verzoeksters gehoor, noch uit de bestreden beslissing blijkt dat ten aanzien van verzoekster, gelet op haar profiel, onredelijke verwachtingen werden gesteld. Op het moment van haar persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal was verzoekster meerderjarig waardoor, voorgaande bevindingen mee in acht genomen, redelijkerwijs kan worden verwacht dat zij in staat is consistente en doorleefde verklaringen af te leggen over de feiten die haar ertoe hebben gebracht haar land

van herkomst te verlaten. Uit het gehoorverslag en de bestreden beslissing blijkt verder dat rekening werd gehouden met verzoeksters persoonlijke achtergrond en herkomst. In het gehoorverslag kan worden gelezen dat de protection officer herhaaldelijk open vragen heeft gesteld, die verzoekster toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen over wat haar zou zijn overkomen. Er was ook bijstand van een tolk Amhaars, verzoeksters advocaat was aanwezig en kon zijn opmerkingen geven op het einde. Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van de verklaringen van verzoekster en de stukken in het administratief dossier afdoende rekening heeft gehouden met haar leeftijd, maturiteit, evenals met de situatie in haar land van herkomst. Aldus werd rekening gehouden met het specifieke profiel van verzoekster, werden haar rechten gerespecteerd en kon zij voldoen aan haar verplichtingen.

Gelet op het voorgaande treedt de Raad verweerders conclusie bij dat er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeksters rechten gerespecteerd werden en dat zij in de gegeven omstandigheden heeft kunnen voldoen aan haar verplichtingen.

2.2.5. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

2.2.5.1. Verzoekster geeft aan dat haar naam in Ethiopië op een “zwarte lijst” staat en wijst op haar Tigray etnie.

De Raad komt na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en de opmerkingen van de partijen ter terechtzitting, in navolging van de commissaris-generaal, tot de vaststelling dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Vluchtelingenverdrag noch dat zij bij een terugkeer naar haar regio van herkomst, Addis Abeba, een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

2.2.5.2. In de bestreden beslissing wordt geoordeeld dat verzoekster niet weet te overtuigen omwille van haar etnische afkomst heden vervolging te vrezen waarbij op goede gronden wordt gemotiveerd dat:

i) verzoekster het begin van haar problemen in maart 2021 situeert, het moment dat zij werd opgepakt tijdens haar werk. Verzoekster verklaart voordien nooit enige problemen te hebben gekend en ook geen andere problemen te hebben gekend dan de aangehaalde feiten. Verzoekster kadert haar problemen louter binnen haar etnische afkomst, zij geeft aan dat er een excuus werd gezocht om haar omwille van haar etnie te arresteren. Echter, op heden kan niet langer worden aangenomen worden dat verzoekster louter omwille van haar etnische afkomst nog steeds zou geïsoleerd worden. Het loutere gegeven dat verzoekster tot de Tigray etnie behoort, volstaat niet om aannemelijk te maken dat zij bij een terugkeer naar Addis Abeba zou dreigen te worden geïsoleerd of vervolgd. Uit de COI Focus “Ethiopië. De situatie van Tigreërs in Addis Abeba” van 23 juni 2023 blijkt dat de vijandelijkheden in de noordelijke regio Tigray die startten in november 2020 gepaard gingen met repressie en arrestaties van Tigreërs in de rest van het land. Na de opheffing van de noodtoestand eind februari 2022 normaliseerde de situatie voor Tigreërs buiten de regio Tigray in Ethiopië. Een groot aantal van de gedetineerde Tigreërs werd in de loop van 2022 vrijgelaten. Op 2 november 2022 tekenden de federale regering van Ethiopië en het Tigray People's Liberation front (TPLF) een vredesovereenkomst, gevolgd door een uitvoeringsovereenkomst, en op 22 maart 2023 werd het TPLF van de lijst van terroristische organisaties verwijderd. Verder blijkt dat hoewel de situatie van Tigreërs in de hoofdstad verbeterd is, veel Tigreërs als gevolg van de jarenlange anti-Tigray-propaganda en het oorlogsgeweld de staat wantrouwen en een laag profiel aanhouden, zij nog de economische gevolgen kunnen dragen van de maatregelen waaraan zij werden onderworpen tijdens het conflict en moeilijkheden kunnen ondervinden bij het regelen van administratieve zaken. Midden 2023 is er evenwel geen sprake meer van massale arrestaties van Tigreërs in de hoofdstad Addis Abeba of van nieuwe discriminerende maatregelen. Uit de beschikbare informatie blijkt aldus dat er geen aanwijzingen zijn van een situatie waarin Tigreërs in Addis Abeba systematisch worden vervolgd omwille van hun etnie. Verzoekster zelf brengt evenmin informatie aan waaruit dit zou blijken. Het loutere feit dat verzoekster Tigray is, is onvoldoende om een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in haar hoofd aannemelijk te maken. Een individuele beoordeling van het verzoek om internationale bescherming dringt zich dan ook op. Het komt aan verzoekster toe om concrete, op haar persoon betrokken, elementen of feiten aan te reiken waaruit zou blijken dat zij persoonlijk omwille van haar etnische afkomst als Tigray dreigt te worden geïsoleerd of vervolgd, alwaar zij in gebreke blijft.

ii) verzoeksters verklaringen en de door haar aangehaalde feiten niet van die aard zijn dat hieruit dergelijke persoonlijke elementen blijken. Hoewel het Commissariaat geenszins betwist dat de door verzoekster ondergane vervolgingsfeiten in haar land van herkomst hoogst onaangename ervaringen waren, dient er te worden opgemerkt dat deze gebeurtenissen te situeren vallen in de specifieke context en specifieke tijdsspanne van het Tigray conflict waar algemene arrestaties gebeurden in het teken van deze oorlog in Tigray – of in aanloop naar deze oorlog. Zoals hierboven aangehaald wijst de algemene landeninformatie echter uit dat er in Addis Abeba geen sprake meer is van massale willekeurige arrestaties (op basis van de Tigray etniciteit). Verzoeksters aangehaalde arrestatie in haar land van herkomst wordt bijgevolg niet in twijfel getrokken, maar de hieraan gelinkte vrees wordt niet langer actueel geacht. Daarenboven dient opgemerkt dat de door verzoekster beweerde arrestatie en detentie gedurende 2.5 dagen niet van een zodanige ernst zijn dat het loutere feit dat zij deze vervolging zou hebben ondergaan kan

beschouwd worden als zodanig ernstig dat dit een terugkeer naar Ethiopië zou belemmeren. Immers, wat betreft de door verzoekster beweerde detentie door de Ethiopische autoriteiten, dient vastgesteld dat zij verklaarde, tijdens haar werk op de luchthaven, te zijn meegenomen naar de op de luchthaven voorziene detentieruimte voor ondervraging, en vastgehouden te zijn geworden gedurende 2.5 dagen, waarna zij opnieuw in vrijheid werd gesteld. Verzoekster werd er gevraagd naar haar relatie met de persoon die het land had verlaten, waarom ze hem hielpen en of ze informatie doorgaven. Op geen enkel moment maakte verzoekster gewag van enige slechte behandeling in het kader van deze detentie. Nadien werd verzoekster, zonder voorwaarden, opnieuw in vrijheid gesteld. Dit gegeven zijnde, kan enkel besloten worden dat verzoekster gedurende 2.5 dagen werd vastgehouden door de Ethiopische autoriteiten in het kader van een ondervraging, en zij nadien zonder meer opnieuw in vrijheid werd gesteld. Deze feiten getuigen niet van een zodanige ernst dat dit op zich beschouwd kan worden als reden om verzoekster internationale bescherming toe te kennen. Verzoekster brengt geen elementen aan waaruit zou blijken dat zij alsnog geïdende zou worden door de Ethiopische autoriteiten. Zo verklaart verzoekster allerm minst politiek geëngageerd te zijn. Verzoekster had geen activiteiten naast haar werk. Verzoekster was allerm minst betrokken bij enige politieke activiteiten. Verzoekster was niet politiek actief, zelfs geen sympathisant voor een bepaalde partij of beweging, en nam nooit deel aan enige protesten, manifestaties of politieke activiteiten. Verzoekster verklaart op een zwarte lijst te staan met mensen die hulp bieden om anderen het land te doen verlaten, maar tegelijkertijd geeft zij aan dat niet enkel zij maar al haar collega's van Tigrayan origine op deze manier geïdende werden en dit louter als een excuus werd gebruikt om ze arresteren. Gezien bovenstaande vaststellingen omtrent de huidige situatie van mensen van Tigrayan origine in Addis Abeba kan niet worden aangenomen dat dit actueel nog een risico inhoudt. Ook verzoeksters verdere verklaringen wijzen er niet op dat actief naar haar gezocht zou worden. Vooreerst is verzoekster niet op de hoogte van de identiteit van degene waarvan zij werd beschuldigd het land te hebben helpen verlaten. Niet alleen is dit eerder onwaarschijnlijk aangezien verzoekster verklaart gedurende 2.5 dagen over deze persoon te zijn ondervraagd, het toont eveneens aan dat zij geen persoonlijke band met deze persoon onderhoudt en om deze reden verdere vervolging zou kunnen vreezen. Daarenboven geeft verzoekster niet aan dat actief naar haar gezocht werd in de maanden dat zij nog in Ethiopië verbleef. Na de oproeping geeft verzoekster geen blijk van verdere pogingen om haar te bereiken. Verzoekster weet niet of er al dan niet een tweede oproeping werd verstuurd nadat zij niet was ingegaan op deze eerste oproeping noch weet zij aan te tonen of daarna nog naar haar gezocht werd. Verzoekster verklaart dit niet opgemerkt te hebben en verwijst enkel naar het feit dat ook andere van haar collega's werden gearresteerd. Verzoekster weet derhalve geen redenen aan te halen waarom zij op heden bij een terugkeer naar Addis Abeba nog steeds geïdende zou worden.

iii) uit verzoeksters verklaringen eveneens blijkt dat van haar verwacht kan worden dat zij zich opnieuw in Addis Abeba weet te vestigen. Verzoekster woont en werkt sinds 2016 in Addis Abeba. Verzoekster woonde er alleen en omschrijft haar leven van voor de oorlog als goed. Daarnaast beschikt verzoekster er over een uitgebreid netwerk. Haar zus M. woont eveneens al tien jaar in Addis Abeba, heeft er haar eigen gezin en kende er geen problemen. Bovendien verblijft ook verzoeksters zoon bij haar zus. Ook verzoeksters moeder zou momenteel in Addis Abeba verblijven. Hieruit kan dan ook worden afgeleid dat verzoekster er over een voldoende uitgebreid netwerk beschikt. Gezien haar profiel, een volwassen, gezonde en hoogopgeleide vrouw met een uitgebreid netwerk en kennis van de stad, kan er worden van uit gegaan dat verzoekster bij een eventuele terugkeer, zich opnieuw zou kunnen vestigen in Addis Abeba.

iv) waar verzoekster verwijst naar psychologische problemen waardoor zij zich niet opnieuw in Ethiopië zou kunnen vestigen dit niet volstaat om haar om die reden internationale bescherming toe te kennen. Verzoekster verklaart door wat zij meemaakte in Ethiopië en onderweg naar Europa psychologische hulp nodig te hebben, dewelke niet beschikbaar zou zijn in Ethiopië. De door verzoekster geattesteerde mentale problemen zijn niet van die aard dat zonder meer beschouwd zou kunnen worden dat een terugkeer naar Ethiopië ernstige schade in haar hoofd zou kunnen veroorzaken. Verzoeksters psycholoog stelt dat zij symptomen vertoont die kunnen wijzen op PTSD en zij er baat bij heeft zich in een veilige omgeving te bevinden. Uit de neergelegde attesten blijkt geen dermate kwetsbaarheid dat iemand met verzoeksters profiel er niet in zou slagen zich in Addis Abeba te weten handhaven. In deze dient er opnieuw op gewezen dat uit bovenstaande blijkt dat verzoekster op een ondersteunend netwerk in Addis Abeba kan rekenen. Tenslotte dient eveneens worden gewezen op het gegeven dat een medische problematiek op zich geen reden is tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Om een verblijfsrecht o.b.v. deze medische problematiek aan te vragen, dient verzoekster hiertoe de geëigende procedure te volgen. Dit is een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou zijn bevoegdheid overschrijden indien het hier uitspraak over zou doen.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Deze worden door de Raad overgenomen. Het komt de verzoekster

toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

De Raad stelt vast dat verzoekster er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde pertinente, correcte en draagkrachtige motieven uit de bestreden beslissing die zijn gesteund op beschikbare landeninformatie en de door haarzelf geschetste context om te buigen. Verzoekster volhardt in haar verklaringen op het CGVS, beklemtoont haar Tigray etnie en eerdere aanhouding en oproeping waarbij zij wijst op de algemene onveiligheidssituatie in Ethiopië en de situatie van Tigreërs die problematisch blijft en bekritiseert verweerders analyse en gevolgtrekkingen, doch brengt geenszins valabele argumenten bij ter ontkrachting van bovenstaande omstandige motieven.

Verzoekster slaagt er met haar betoog en talrijke verwijzingen naar algemene informatie niet in afbreuk te doen aan de analyse dat uit de beschikbare recente landeninformatie blijkt dat er in Addis Abeba - alwaar verzoekster, die niet politiek actief is, ook het Amhaars machtig is en trouwens deze taal verkiest, sinds 2016 heeft gewoond en gewerkt en alwaar zij ook over een uitgebreid netwerk beschikt waaronder haar zoon, zus en moeder (Vragenlijst van 11 juli 2023, vraag 3.4; Verklaring DVZ, p. 6-7,10; persoonlijk onderhoud, p. 6-9, 11,13-14, 17-18) – ondanks bestaande moeilijkheden geen sprake meer is van massale willekeurige arrestaties (op basis van de Tigray ethniciteit) en hoewel verzoeksters eerdere arrestatie in Ethiopië niet in twijfel worden getrokken en wel degelijk als zwaarwichtig kan bestempeld worden, de hieraan gelinkte vrees niet langer actueel wordt geacht nu verzoekster, de recente landeninformatie in acht genomen, geen concrete, op haar persoon betrokken overtuigende elementen aanhaalt waaruit zou blijken dat zij persoonlijk en actueel omwille van haar etnische afkomst dreigt te worden geïsoleerd of vervolgd in Addis Abeba.

De door verzoekster aangehaalde en geciteerde algemene informatie kan geen ander licht werpen op voorgaande actuele analyse daar hierin geen sprake is van een systematische vervolging van Tigreërs en de door verzoekster opgeworpen informatie voornamelijk betrekking heeft op andere regio's dan Addis Abeba waarvan zij afkomstig is.

De Raad stipt voorts aan dat verzoekster geen persoonlijke gegronde vervolgingsvrees of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk maakt in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet door louter de algemene veiligheidssituatie en politieke onrust in Ethiopië aan te halen. Met betrekking tot de vraag of een verzoekster een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, kan het niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met de persoon aannemelijk gemaakt worden. Louter blote beweringen en verwijzingen naar algemene informatie die geen betrekking op verzoeksters persoon, zonder dergelijk risico *in concreto* aan te tonen, kunnen in casu dan ook niet volstaan. Verzoekster kan zodoende met haar verwijzing naar algemene informatie, voorgaande vaststellingen in haar hoofde in acht genomen, in het geheel niet aantonen of aannemelijk maken dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk zou riskeren te worden geïsoleerd of vervolgd in Addis Abeba.

Waar verzoekster meent dat de beoordeling van haar verklaringen op subjectieve wijze heeft plaatsgevonden, dient opgemerkt dat verzoekster geen concrete gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat het Commissariaat-generaal bevooroordeeld zou zijn geweest of dat haar verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het Commissariaat-generaal onpartijdig en hebben dezen geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van een verzoekster. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit. De Raad stipt hierbij ten slotte aan dat de terechte vaststellingen van verweerder steun vinden in de beschikbare landeninformatie en de door verzoekster geschetste context.

2.2.5.3. Waar verzoekster nog opwerpt dat zij al vele jaren het land uit is en geen banden meer heeft in haar thuisland, wijst de Raad op de omstandige motieven hierover in de bestreden beslissing. De commissaris-generaal heeft met reden overwogen:

“Uit uw verklaringen blijkt eveneens dat van u verwacht kan worden dat u zich opnieuw in Addis Abeba weet te vestigen. U woont en werkt sinds 2016 in Addis Abeba (NPO p.6). U woonde er alleen en omschrijft uw leven van voor de oorlog als goed (NPO p.7). Daarnaast beschikt u er over een uitgebreid netwerk. Uw zus M. woont eveneens al tien jaar in Addis Abeba, heeft er haar eigen gezin en kende er geen problemen (NPO p.17-18). Bovendien verblijft ook uw zoon bij uw zus (NPO p.11). Ook uw moeder zou momenteel in Addis Abeba verblijven (NPO p.14). Hieruit kan dan ook worden afgeleid dat u er over een voldoende uitgebreid netwerk beschikt. Gezien uw profiel, een volwassen, gezonde en hoogopgeleide vrouw met een uitgebreid netwerk en kennis van de stad, kan er worden van uit gegaan dat u bij een eventuele terugkeer, zich opnieuw zou kunnen vestigen in Addis Abeba.”

Bij gebrek aan enig concreet, dienstig verweer maakt de Raad deze overwegingen tot de zijne.

Wat betreft verzoeksters verwijzing naar de humanitaire situatie in Ethiopië, merkt de Raad op dat geen abstractie kan worden gemaakt van het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, zoals omschreven door de wetgever. In deze verwijst de Raad naar artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet dat bepaalt dat *“vervolgving in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:*

a) de Staat;

b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen;

c) niet-overheidsactoren (...).” (eigen onderlijnen).

Noch uit de bestreden beslissing, noch uit het verzoekschrift, noch uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat er in Addis Abeba sprake zou zijn van een precaire socio-economische en humanitaire situatie die in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, laat staan dat zulke situatie, die overigens nergens in het verzoekschrift wordt aangetoond, louter is te wijten aan een opzettelijk handelen of nalaten van een actor (zie in deze zin HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40).

Bij gebrek aan enige actor vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Addis Abeba aldus op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster maakt evenmin aannemelijk dat zij in deze context persoonlijk wordt gevisieerd of dat zij behoort tot een groep van gevisieerde personen. Verzoekster toont immers niet aan dat zij, voorgaande vaststellingen in acht genomen, bij terugkeer naar Ethiopië op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij zij niet in haar elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien. Hierbij dient benadrukt te worden dat verzoekster hoogopgeleid is met werkervaring, zij haar leven als goed omschreef en in Addis Abeba over een uitgebreid netwerk beschikt. In het verzoekschrift wordt bevestigd dat verzoeksters financiële situatie in Ethiopië *“bijzonder goed”* was in het algemeen, ze werkte en het zich kon *“veroorloven om in een comfortabele flat te wonen”* (verzoekschrift, p. 26).

Verzoekster komt niet verder dan te verwijzen naar en citeren uit louter algemene informatie met betrekking tot de humanitaire en algemene situatie in Ethiopië die geen betrekking heeft op haar persoonlijke, individuele situatie waarbij nogmaals wordt aangestipt dat verzoekster afkomstig is uit Addis Abeba.

Verzoekster brengt geen andere persoonlijke elementen of omstandigheden aan op basis waarvan in haar hoofde kan worden aangenomen dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt gevisieerd.

Met betrekking tot de aangehaalde psychologische problemen kan het volstaan te verwijzen naar de hoger aangehaalde pertinente overwegingen in de bestreden beslissing.

De Raad stipt ten slotte aan dat verzoekster geen persoonlijke gegronde vervolgingsvrees of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk maakt in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet door louter de algemene veiligheidssituatie en politieke onrust in Ethiopië aan te halen. Met betrekking tot de vraag of een verzoekster een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, kan het niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met de persoon aannemelijk gemaakt worden. Louter blote beweringen en verwijzingen naar algemene informatie die geen betrekking op verzoeksters persoon, zonder dergelijk risico *in concreto* aan te tonen, kunnen in casu dan ook niet volstaan. Verzoekster kan zodoende met haar verwijzing naar algemene informatie, voorgaande vaststellingen in haar hoofde in acht genomen, in het geheel niet aantonen of aannemelijk maken dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk zou riskeren te worden gevisieerd of vervolgd in Addis Abeba.

2.2.5.4. De Raad meent ten slotte dat de door verzoekster neergelegde documenten geen afbreuk kunnen doen aan het voorgaande omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen waartegen geenszins enig dienstig verweer wordt gevoerd. Het louter benadrukken van de neergelegde documenten werpt geen ander licht op de concrete, omstandige beoordeling ervan.

2.2.5.5. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit relaas respectievelijk te toetsen aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3

of 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Verzoeksters betoogt dat zij in Ethiopië geen bescherming kan krijgen, is dan ook niet dienstig.

2.2.5.6. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.2.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Opdat aan een verzoekende partij de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van de verzoekster, als burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Er dient voorts rekening te worden gehouden met het gestelde in het arrest Elgafaji waar het Hof van Justitie van de Europese Unie een onderscheid maakt tussen twee situaties:

- de situatie waar “er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen” (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 35; HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Aboubacar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, § 30); en
- de situatie waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker en waarbij het HvJ heeft gepreciseerd dat “hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming” (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 28).

In casu kan gewezen worden op de door verweerder aangehaalde COI Focus van 23 juni 2023 waaruit blijkt dat op 2 november 2022 het TPLF en de federale regering van Ethiopië een staakt-het-vuren en vredesovereenkomst hebben getekend en waarin geen gewag wordt gemaakt van een gewapend conflict met strijdende partijen in de hoofdstad Addis Abeba.

Verzoekster verwijt verweerder de veiligheidssituatie in Ethiopië niet te hebben geanalyseerd en verwijst naar het geweld, de instabiliteit en de algemene onveiligheidssituatie in haar land van herkomst die voornamelijk betrekking heeft op andere regio's dan Addis Abeba, doch toont hiermee in de huidige stand van zaken niet aan dat er heden in Addis Abeba een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

In hoofde van verzoekster kan bijgevolg geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 in aanmerking worden genomen.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.2.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2.8. Waar verzoekster in haar verzoekschrift verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er in casu echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoeksters verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

2.2.9. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.2.10. Waar verzoekster de schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM aanvoert, moet beklemtoond worden dat in casu het onderzoek wordt beperkt tot de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad doet in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM is niet aan de orde.

2.2.11. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het Commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. De Raad stelt vast dat verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud de mogelijkheid kreeg haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, zij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en zij heeft zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Amhaars machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

2.2.12. Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juli tweeduizend vierentwintig door:

H. CALIKOGLU, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU